

Николай Райновъ.

Сандъкътъ съ пари.

(Приказка).

Едно време имало единъ богатъ и единъ сиромашъ. Тѣ били приятели.

Единъ день сиромашътъ нѣмалъ съ що да плати данъка си. Отишелъ при богатия, разправилъ му и се помолилъ да му помогне.

— Заеми ми, казалъ, двеста лева, па азъ до единъ месецъ ше ти ги върна.

— Добре, отговорилъ богатиятъ. Ето сандъкътъ ми е отворенъ, иди си вземи колкото ти трѣбватъ.

Сиромашътъ си взелъ двеста лева и се върналъ у дома си. Следъ месецъ, наистина, спечелилъ паритѣ и ги занесълъ на богатия.

— Тури ги, казалъ той, тамъ одето ги взе.

Поприказвали си, па се раздѣлили. Другъ пжтъ на сиромаша пакъ дотрѣбвали пари и той пакъ отишълъ при приятеля си.

— Приятелю, дотрѣбвахъ ми петстотинъ лева. Искамъ да си купя единъ волъ, а ми не достигатъ. Моля ти се, заеми ми пакъ.

— Добре, сандъкътъ ми е отворенъ, иди си вземи колкото ти трѣбватъ.

Сиромашътъ си взелъ пакъ. Подиръ нѣкое време спечелилъ и ги върналъ, а богатиятъ му казалъ пакъ: „Тури ги одето ги взе!“ Минали се нѣколко дни, сиромашътъ пакъ дошълъ.

— Трѣбватъ ми, казалъ, малко пари да поправа кжщата си.

— Вземи си отъ сандъка, казалъ богатиятъ. —